

Oznaczanie mocnego kwasu (lub mocnej zasady) mocną zasadą (lub mocnym kwasem) metodą miareczkowania konduktometrycznego

Metoda: Konduktometria

Cel ćwiczenia: Celem ćwiczenia jest oznaczenie mocnego kwasu (lub mocnej zasady) metodą konduktometryczną.

Odczynniki

- Wodorotlenek sodu (lub kwas solny), roztwór mianowany o stężeniu $c = 0.1 \text{ mol/dm}^3$
- Roztwór mocnego kwasu (lub mocnej zasady) wydaje przewodzący.

Aparatura i sprzęt laboratoryjny

- Kolba miarowa o pojemności 50 cm^3 – 1 szt.
- Pipeta wielomiarowa pojemności 10 cm^3 – 1 szt.
- Pipeta wielomiarowa pojemności 5 cm^3 – 1 szt.
- Konduktometr ProLab 2000
- Titrator CerkoLab

Sposób wykonania:

1. Do naczynka pomiarowego pobrać dokładnie 10 cm^3 oznaczanego roztworu. W naczynku umieścić sondę konduktometryczną i mieszadło. Włączyć mieszadło magnetyczne.
2. Strzykawkę titratora napełnić roztworem wodorotlenku sodu (w celu dokładnego napełnienia strzykawki zaleca się dwukrotne napełnienie i opróżnienie strzykawki titrantem).
3. Ustawić titrator i konduktometr na pauzę wynoszącą 30 sekund. Objętość kroku titranta na 0.1 cm^3 i ilość kroków 50 (patrz instrukcja obsługi konduktometru ProLab 2000 i Titrator CerkoLab), zapisując wartość przewodnictwa po każdej dodanej porcji titranta.
4. Opisaną miareczkowanie wykonać dwukrotnie.
5. Opłukać 10-krotnie strzykawkę titratora !!!

Opracowanie wyników:

1. Wykonać wykresy przewodnictwa roztworu G od objętości titranta.
2. Wyznaczyć punkt końcowy miareczkowania metodami wskazanymi przez przewodzącego i obliczyć stężenie, liczbę moli i masę substancji badanej w roztworze.
3. Wyjaśnić kształt krzywej miareczkowania biorąc pod uwagę procesy zachodzące w roztworze w trakcie miareczkowania.

Literatura:

1. A. Cygański, „Metody elektroanalityczne”, WNT 1995.
2. A. Cygański, „Podstawy metod elektroanalitycznych”, WNT 2004.
3. W. Szczepaniak, „Metody instrumentalne w analizie chemicznej”, PWN 2005.
4. J. Minczewski, Z. Marczenko, „Chemia Analityczna, tom 3, Analiza Instrumentalna”, PWN 1998.
5. Poradnik fizykochemiczny, PWN 2006.

Oznaczanie słabego kwasu (lub słabej zasady) mocną zasadą (lub mocnym kwasem) metodą miareczkowania konduktometrycznego

Metoda: Konduktometria

Cel ćwiczenia: Celem ćwiczenia jest oznaczenie słabego kwasu w próbce metodą konduktometryczną.

Odczynniki

- Wodorotlenek sodu (lub kwas solny), roztwór mianowany o stężeniu $c = 0.1 \text{ mol/dm}^3$
- Roztwór słabego kwasu (lub słabej zasady) wydaje przewodzący.

Aparatura i sprzęt laboratoryjny

- Kolba miarowa o pojemności 50 cm^3 – 1 szt.
- Pipeta wielomiarowa pojemności 10 cm^3 – 1 szt.
- Pipeta wielomiarowa pojemności 5 cm^3 – 1 szt.
- Konduktometr ProLab 2000
- Titrator CerkoLab

Sposób wykonania:

1. Do naczynka pomiarowego pobrać dokładnie 10 cm^3 oznaczanego roztworu. W naczynku umieścić sondę konduktometryczną i mieszadło. Włączyć mieszadło magnetyczne.
2. Strzykawkę titratora napełnić roztworem wodorotlenku sodu (w celu dokładnego napełnienia strzykawki zaleca się dwukrotne napełnienie i opróżnienie strzykawki titrantem).
3. Ustawić titrator i konduktometr na pauzę wynoszącą 30 sekund. Objętość kroku titranta na 0.1 cm^3 i ilość kroków 50 (patrz instrukcja obsługi konduktometru ProLab 2000 i Titrator CerkoLab), zapisując wartość przewodnictwa po każdej dodanej porcji titranta.
4. Opisaną miareczkowanie wykonać dwukrotnie.
5. Opłukać 10-krotnie strzykawkę titratora !!!

Opracowanie wyników:

1. Wykonać wykresy przewodnictwa roztworu G od objętości titranta.
2. Wyznaczyć punkt końcowy miareczkowania metodami wskazanymi przez przewodzącego i obliczyć stężenie, liczbę moli i masę substancji badanej w roztworze.
3. Wyjaśnić kształt krzywej miareczkowania biorąc pod uwagę procesy zachodzące w roztworze w trakcie miareczkowania.

Literatura:

1. A. Cygański, „Metody elektroanalityczne”, WNT 1995.
2. A. Cygański, „Podstawy metod elektroanalitycznych”, WNT 2004.
3. W. Szczepaniak, „Metody instrumentalne w analizie chemicznej”, PWN 2005.
4. J. Minczewski, Z. Marczenko, „Chemia Analityczna, tom 3, Analiza Instrumentalna”, PWN 1998.
5. Poradnik fizykochemiczny, PWN 2006.

Oznaczanie jonów Ni(II) roztworem EDTA w próbce metodą miareczkowania konduktometrycznego

Metoda: Konduktometria

Cel ćwiczenia: Celem ćwiczenia jest oznaczenie jonów niklu(II) w próbce metodą konduktometryczną.

Odczynniki

- EDTA, roztwór mianowany o stężeniu $c = 0.05 \text{ mol/dm}^3$
- Roztwór jonów Ni(II) wydaje przewodzący.

Aparatura i sprzęt laboratoryjny

- Kolba miarowa o pojemności 50 cm^3 – 1 szt.
- Pipeta wielomiarowa pojemności 10 cm^3 – 1 szt.
- Pipeta wieomiarowa pojemności 5 cm^3 – 1 szt.
- Konduktometr ProLab 2000
- Titrator CerkoLab

Sposób wykonania:

1. Do naczynka pomiarowego pobrać dokładnie 10 cm^3 oznaczanego roztworu. W naczynku umieścić sondę konduktometryczną i mieszadło. Włączyć mieszadło magnetyczne.
2. Strzykawkę titratora napełnić roztworem EDTA (w celu dokładnego napełnienia strzykawki zaleca się dwukrotne napełnienie i opróżnienie strzykawki titrantem).
3. Ustawić titrator i konduktometr na pauzę wynoszącą 30 sekund. Objętość kroku titranta na 0.1 cm^3 i ilość kroków 50 (patrz instrukcja obsługi konduktometru Prolan 2000 i Titrator CerkoLab), zapisując wartość przewodnictwa po każdej dodanej porcji titranta.
4. Opisane miareczkowanie wykonać dwukrotnie.
5. Oplukać 10-krotnie strzykawkę titratora !!!

Opracowanie wyników:

1. Wykonać wykresy przewodnictwa roztworu G od objętości titranta.
2. Wyznaczyć punkt końcowy miareczkowania metodami wskazanymi przez przewodzącego i obliczyć stężenie, liczbę moli i masę substancji badanej w roztworze.
3. Wyjaśnić kształt krzywej miareczkowania biorąc pod uwagę procesy zachodzące w roztworze w trakcie miareczkowania.

Literatura:

1. A. Cygański, „Metody elektroanalityczne”, WNT 1995.
2. A. Cygański, „Podstawy metod elektroanalitycznych”, WNT 2004.
3. W. Szczepaniak, „Metody instrumentalne w analizie chemicznej”, PWN 2005.
4. J. Minczewski, Z. Marczenko, „Chemia Analityczna, tom 3, Analiza Instrumentalna”, PWN 1998.
5. Poradnik fizykochemiczny, PWN 2006.